

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **B. H.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2023, č. j. MSK 29303/2023, ve věci
provedení záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2023, č. j. MSK 29303/2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 11. 1. 2023, č. j. SMO/020169/23/DSC/Šče-BS (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“),

Shodu s prvopisem potvrzuje

kterým byly jako neodůvodněné zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů do registru řidičů a byly potvrzeny na základě pokutového bloku ze dne 1. 6. 2020, příkazu ze dne 2. 9. 2020, rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020, pokutového bloku ze dne 16. 10. 2021 a rozhodnutí ze dne 27. 6. 2022 provedené záznamy podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Žalobce v žalobě namítal nerespektování odvolacích důvodů žalovaným, který zcela ignoroval žalobcem předložená rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných či obdobných věcech, a zejména pak nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů, resp. nedostatky pokutových bloků ze dne 1. 6. 2020 a 16. 10. 2021. K pokutovým blokům ze dne 1. 6. 2020 a 16. 10. 2021 žalobce uvedl, že v nich není přesně zajištěna osoba přestupce (údaje jsou částečně nečitelné a nejsou přesně vypsaný požadované údaje, např. rodné číslo a datum narození, rovněž ověření totožnosti není dle tam uvedeného popisu dostačující); není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku (údaje o datu a čase nejsou uvedeny, jsou nečitelné, nejsou uvedeny kompletně); není jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku (údaj o místě neobsahuje všechny potřebné údaje pro přesné stanovení místa, název obce a ulice je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce); z popisu přestupkového jednání neplyne jednoznačná skutková podstata popsaného jednání ani její propojení se zákonnou povinností, která měla být porušena; právní kvalifikace přestupkového jednání je zapsána zkratkovitě, tedy nedostatečně, kdy z ní sice plyne porušení § 18, ale ne jakého bodu či písmena, není tak možné ani posoudit oprávněnost uložené sankce, a navíc je zápis částečně nečitelný; není jednoznačně uvedena forma zavinění; není zřetelná výše uložené sankce a nelze tak ověřit, zda výše sankce uvedená číslem a slovy koresponduje; není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán; vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny všechny údaje o osobě oprávněné k vydání bloku, včetně jejího podpisu; data vyhotovení a převzetí bloku účastníkem jsou uvedena tak, že jsou nepřezkoumatelná; není zřetelný podpis účastníka řízení. K pokutovým blokům pak žalobce obecně namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny, není tedy bez důvodných pochybností patrno komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, a proto zpochybnil způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, přičemž zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to především vzhledem k šablonovitým námitkám, které zástupce žalobce standardně opakuje ve všech obdobných žalobách, bez ohledu na skutečný obsah spisu. V projednávané věci byly žalobci zapsány body na základě způsobilých podkladů, k datu právní moci jednotlivých rozhodnutí, přičemž počet bodů odpovídá počtu bodů za jednání vymezená v příloze zákona o silničním provozu.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, [dále jen „s. ř. s.“]), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. krajský soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání.

5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Prvostupňový orgán oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění; toto oznámení ze dne 25. 8. 2022 bylo žalobci doručeno fikcí dne 9. 9. 2022. Dne 15. 9. 2022 žalobce podal námitky proti provedení záznamu bodů. Prvostupňový orgán si v rámci řízení o námitkách vyžádal kopie pokutových bloků ze dne 1. 6. 2020 a 16. 10. 2021, kterými byl žalobce uznán vinným ze spáchání jednotlivých přestupků. Usnesením ze dne 26. 9. 2022 prvostupňový orgán určil žalobci lhůtu pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 11. 10. 2022 bylo prvostupňovému orgánu doručeno podání žalobce označené jako „Vyjádření se k podkladům správního spisu“, jehož obsahem byl návrh na přerušení správního řízení na dobu 90 dnů nebo do doby rozhodnutí o mimořádném opravném prostředku, přičemž přiložen byl návrh žalobce na zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/386739/22/DSČ/Jav. Usnesením ze dne 12. 10. 2022 prvostupňový orgán přerušil řízení o námitkách do doby sdělení příslušného správního orgánu ve věci podané žádosti o přezkumné řízení. Usnesením ze dne 19. 12. 2022 prvostupňový orgán určil žalobci lhůtu pro vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí a vyrozuměl jej o tom, že pominul důvod pro přerušení řízení, tedy že se v řízení pokračuje. Podáním ze dne 3. 1. 2023 se žalobce vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí. Následovalo vydání prvostupňového rozhodnutí (viz odst. 1 tohoto rozsudku), proti němuž žalobce podal 26. 1. 2023 blanketní odvolání, které k výzvě prvostupňového orgánu dne 20. 2. 2023 doplnil. O odvolání žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno v odst. 1 tohoto rozsudku.
6. Dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Dle odst. 3 téhož ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
7. Úvodem právního posouzení krajský soud konstatuje, že žalobními námitkami se zabýval v té míře podrobnosti, která vyplývala z podoby žaloby, a také zejména z toho, že žalobní námitky opakovaly námitky odvolací.
8. Předně krajský soud konstatuje, že žalovaný i prvostupňový orgán se řádně vypořádali s povšechnými (šablonovitými) námitkami žalobce. Pokud se týče námitek žalobních, jedná se opět o námitky téže jakosti a jde tedy o námitky vypořádané již správními orgány, které žalobce toliko posouvá do soudního řízení správního. Krajský soud proto odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí, když s vypořádáním žalobcových námitek správními orgány se zcela ztotožňuje.
9. Rozsahu přezkumu záznamu bodů v námitkovém řízení se již opakovaně věnoval ve svých rozhodnutích Nejvyšší správní soud. Určující jsou zejména jeho závěry vyslovené v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle něhož „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však*

zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“. Jak dále judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, v případě pochybností o údajích zaznamenaných v oznámení policie, na jejichž základě je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, je třeba vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti tam uvedené, typicky příslušné pokutové bloky (resp. jejich část, která správnímu orgánu zůstává).

10. Prvostupňový orgán v projednávané věci kopie pokutových bloků ze dne 1. 6. 2020 a 16. 10. 2021, jakož i příkazu ze dne 2. 9. 2020 a rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020 a 27. 6. 2022, vydaných v souvislosti s přestupky, za jejichž spáchání byly zaznamenány žalobci body v bodovém hodnocení řidičů, opatřil a zařadil je do správního spisu.
11. K hodnocení obsahu pokutových bloků Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 uvedl, že *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. [...] Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*; tyto závěry pak Nejvyšší správní zopakoval i v rozsudku ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37.
12. V projednávané věci prvostupňový orgán v prvostupňovém rozhodnutí jasně odcitoval obsah pokutových bloků, proti jejichž způsobilosti být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů směřovala žalobní argumentace, přičemž pro úplnost lze dodat, že v tomto ohledu se prvostupňový orgán řádně zabýval i rozhodnutími a příkazem. Krajský soud konstatuje, že tento popis obsahu pokutových bloků odpovídá pokutovým blokům tak, jak jsou založeny ve správním spise. Oba pokutové bloky obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezené přestupky staly a že se jich dopustil žalobce, a to jméno a příjmení žalobce; datum narození žalobce; číslo žalobcova občanského průkazu, řidičského průkazu, případně i ORV; adresu místa trvalého pobytu žalobce; identifikaci vozidla; popis skutku (datum a přesný čas, místo, způsob spáchání) včetně jednoznačné právní kvalifikace a zcela konkrétní identifikace zákonné povinnosti, kterou žalobce svým jednáním porušil; formu zavinění (vždy nepřeskrtnutá možnost *„úmysl / nedbalost“*); výši pokuty, která se vždy shoduje slovem i písmem; číslo pokutového bloku; místo a den vydání pokutového bloku; zcela dostačující a přezkoumatelnou identifikaci příslušného správního orgánu včetně podpisu; jakož i datum převzetí pokutového bloku žalobcem a zřetelný podpis žalobce. Ač v případě pokutového bloku z 1. 6. 2020 i s využitím zkratkovitých formulací, jednání žalobce jsou v obou pokutových blocích popsána natolik jednoznačně a určitě, že nejsou

zaměnitelná s jiným jednáním. Použité formulace jsou v kontextu dalších údajů, především odkazů na příslušná zákonná ustanovení, zcela srozumitelné. Stran místa spáchání přestupků jsou v obou pokutových blocích uvedeny zcela dostatečné údaje, bez jakýchkoliv obtíží tak lze přesné místo spáchání přestupku určit; ostatně žalobcova „námitka“, že v pokutových blocích uvedený název obce („Ostrava“) je neúplný, resp. že jde o nesrozumitelnou zkratku, vypovídá o úrovni užití žalobní argumentace mnohé. Pokutové bloky jsou čitelné a je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla ta která pokuta v blokovém řízení uložena. Všechny tyto údaje ostatně prvostupňový orgán, na jehož rozhodnutí žalovaný v podrobnostech odkázal, ocitoval v prvostupňovém rozhodnutí, a žalobce žádné konkrétní námitky ohledně dotčených údajů, jak je konstatoval prvostupňový orgán, nevznnesl, a to ani v odvolání, ani v žalobě. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že pokutové bloky, jakož i příkaz a rozhodnutí, byly v projednávané věci způsobilými podklady pro záznam bodů do registru řidičů, a v podrobnostech opětovně odkazuje na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Vzhledem k tomu, že podkladová rozhodnutí (pokutové bloky, příkaz i rozhodnutí) obsahovala všechny potřebné náležitosti, nejsou žalobní námitky stran nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů, resp. vad pokutových bloků důvodné.

13. I obecnou námitku žalobce stran nerespektování odvolacích důvodů žalovaným, který měl ignorovat žalobcem předložená rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných či obdobných věcech, krajský soud shledal nedůvodnou. V rámci této námitky totiž žalobce tvrdil, že z jím předložených rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných či obdobných věcech vyplývá ustálenost praxe v tom, že správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou zaznamenávány body, avšak zjevně opomněl, že přesně této ustálené praxi v projednávané věci správní orgány dostály. Žalovaný i prvostupňový orgán se důsledně zabývali pokutovými bloky, rozhodnutími i příkazem, jakož i jejich způsobilostí být relevantním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, jak je již odůvodněno výše. Vzhledem k tomu v tomto ohledu nemohlo dojít ani k narušení právní jistoty žalobce, resp. jeho legitimního očekávání.
14. Jelikož krajský soud shledal všechny žalobní námitky nedůvodnými, žalobu v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. Výrok o nákladech řízení má pak oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který neměl v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, nicméně protože mu nad rámec úřední činnosti žádné náklady řízení nevznikly, náhrada nákladů řízení mu přiznána nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 13. listopadu 2024

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

